

Skriftermål hållet i
Götheborg, wid en
sjuksäng, till ett
fruntimmer af stå...

Linderot, Lars,

1700-1829 73 Nbq Br. 1823

National Library
of Sweden

LINDEROT, L.

1823.

Teol.
Pred.
Tidn.
(Bn)

1700-1829

Skriftermål

hållet i Gøtheborg,

wid en Sjuksång,

till ett Truntimmer af stånd.

Alaf en allmännare känd Predikant
i Gøtheborgs Stief.

Gøtheborg,
trykt hos P. Torbjørnson, 1823.

1871

1871

1871

1871

1871

1871

I Guds Fäders, Sons och Den Helige Andes Namn. Amen!

Si huru min hgon äro frist wordne deraf, att jag af denna hannogen något litet smakat hafwer. När Saul med sin son Jonathan skulle draga ut i en blodig slagting emot de Philisteer, så föll, under det de gingo genom öken, hannog ned af himmelen. Jonathan, som war okunnig om att hans Fader hade wid ed försligtat sig att ej smaka något förr än han wunnit seger; Jonathan, som då war trött, utmattad och försnåttad af en lång wäg, tog med sin staf upp af marken och åt något litet och när han hade ätit, utbrast han i dessa orden: Si, huru min hgon äro frist wordne deraf, att jag af denna hannogen något litet smakat hafwer i Sam. Bot 14 Cap. 29 v.

Denna werlden liknas ock wid en öken, en wild-mark, som Guds barn måste genom-

wandra. Här är öfwen fallet ett himmelskt manna, som gifwes oss i den heliga Mattwarden, war Trälfares Jesu Christi dyra lekamen och blod. Detta himmelska manna upp-tager den trogna själen med sin tros staf, här i denna werldens öken; där den trogna själen får denna himmelska manna till wedergwickselse och styrka under wägen till det himmelska Canaan; Och när en trogen själ wärdigt anammar Jesu lekamen och blod, då är det som hon med en Jonathan kan utbrista och säga: Si huru frist, huru styrkt jag är worden. Nu kan hon säga: Si huru styrkt min hgon är worden genom en wärdig Mattwardsgång. Nu ser jag att jag fått en sådan lust till att bedja, som jag icke hade förr min Mattwardsgång. Bönen är Pulfen i det andeliga lifwet, som ständigt flår, och när den stannar eller håller på att astaga, då stannat och astager i samma mogn det andeliga lifwet.

Då är den Heliga Nattwarden en styrka för den trogna själen. Bönen är äfwen en Portklappare, som slår på till dess den kommer in. Sammaledes Bönen, Den slår på Guds hjerta till Han boppar det för den trogna själen. Bönen, bönen vill det till när wi skole bedja om uppväckelse, omvändelse, om syndaånger, om tron, om rättfärdiggörelsen, om helgelsen, och så vidare. Allt skall Bönen göra och denna Bön blir styrkt i den Heliga Nattwarden, så att den trogna själen kan säga efter en wärdig Nattwardsgång: Se huru styrkt min Bön är worden. Äfwen styrkes tron i den heliga Nattwarden, när en syndare har genom Guds Andes upplysning blifwit wäckt unnr sitt syndatillstånd och kommit till ånger äfwer synden och Herran har gått fram om honom där han låg i sitt blod utkastad på marken, Ja de r han i sitt blod låg förbarmade sig Herran äfwer honom och sade: Du skall lewa. (Hesek. 16: 6); Då lungörelsens dom i himmelen blef utfagd äfwer honom: Den syndaren, den synderskan förklärer jag alla synder för min förtienst skull; Den dagen då nådens fot för första gången gick upp i din själ; då den himmelska trosfningen stebde emellan själen och Jesum; Då du som en andelig stridsman hade strid för tron, då, man icke för, fick du tron. I början war wäl din tro så stark, att du kunde gå öfwen till midtes, men Jesus wil pröfwa din tro, om du will wara trofast, och när du nu finner att tron will synas matt och trögl, så gick till detta bordet, som är budadt för dig, der kan du få styrka för din tro och efter en wärdig Nattwardsgång är det som

den trogna själen kan säga: Si huru styrkt min tro är worden. En trogen själ får och Jesum hel och hållen såsom han hängde på korset Långfredagen, så blodig och fargad för hennes skull. Denne Jesus med hela sin förwårwade förtienst inswepet tron i sig och denna trons ämjutande styrkes wid en wärdig Nattwardsgång, då den trogna själen ätnjuter Jesu Bekamen och blod på ett för henne obegripligt sätt. Då nu tron är upprunnen i själen, får man och barnaskapet hos Gud och Gudomelig höghet, jag skäms att nämnat. Wårn hos Gud. — Åh! stora förwånier, som en menniskossjäl får. Detta Barnaskap blir och styrkt i den Heliga Nattwarden. Der får själen en sådan styrka och förwifning om nåd och syndernas föråttelse för Christi skull, der får hon en sådan frid med Gud, att själen kan så tala med Gud som med sin i Christo försonte Fader och i bönen nedlägga all sin nöd och elände för honom. Nu war hon ro för sitt samwete, som annars är hennes wärste anklagare inför Gud. Åh! se, kan hon säga, huru styrkt jag är worden i mitt barnaskap. Äfwen ser en trogen själ sig styrkt genom en wärdig Nattwardsgång, i sin andeliga waksamhet. När en själ lifwit förb genom Guds Andas upplysning och fått seger på sitt eget tillstånd och börjar ropa utur djupet om frälsning från det ewiga förderfweret; då själen får se ett bottenlöst haf med synder och afwitelser; då hon får se synd emot Gud Fader, synd emot Guds Son, synd emot den Helige Ande, synd emot första, synd emot andra taffan o. s. w. då trons ljus gått upp i själen, då är det som en själ bör wara

wara waksam på sin post, så att inte något syndigt får infomma i själen; Waksam på sina tankar, så att inte någon syndig tanke får insnyga sig och löpa tullfri; Waksam på sina ögon, att de icke se efter förbudna ting; Waksam på sina öron, att de icke må höra efter fäsfångligt snack, som Christna icke höfdes; Waksam öfwer alla sina ord, så att du, min wän, ej låter din tunga löpa till hwarjehanda fäsfångliga ord, eller onyttigt tal. Om du icke är waksam på henne, så kan hon stada både lif och själ; Waksam på dina lustar och böjelser, så att när någon syndig lusta uppstiger i ditt hjerta, bdr du straxt med bön vara färdig att öfwäsa den, och när du känner dig slumneraktig på din andliga post, då är det som du bdr gå till den Heliga Natwarden, och efter en wärdig Natwardsgång kan du säga: Si huru Gud har styrkt mig i min waksamhet. Du blir öfwen styrkt i striden mot dina andliga fiender, som äro djefwulen, werlden och dttet. Så snart en själ genomgått bättringen och kommit till tron på Jesum, så börjas en strid i själen emellan andan och dttet, som är emot hwartannat. Så snart Jesus war dödt wid Jordans flod och hade hört dessa orden: Denne är min älskade Son (Math. 3: 17); så blef han straxt fördr af Andan i öken, på det han skulle prestas af djefwulen. Här i werlden är också en öken der den trogna själen skall prestas af djefwulen. Nu börjas ofrid i själen. Den trogna själen blir liksom utdrd på en andelig stridsplats; nu börjas striden. Fienderna förkunna ofrid. Den trogna själen tager

nu till eller går in i Guds rustkammare och tager på sig de andeliga wapnen och ger sig i strid emot fienderna. Hon drager nu ut Guds erts swärd utur skidona och tager en stöld framför sig, liksom en somstall till strids, tager en stöld framför sig att fienderna ej må stada hans lif eller komma när hans kropp; Likaså den trogna själen, tager på sig trots stöld och Andans swärd, som är Guds ord, hwar med hon kan utsläcka all pinoudas glöddande stoft (Eph. 6: 16.) Nu bjuder wäl djefwulen till att fälla själen på allt wis. Wid hwar suck och bön, som själen gör, får djefwulen en pil i sig; så blir han så grym och bjuder till på allt wis att få den trogna själen på fall. Han bjuder också till, detta helvetes lejonet, att få insnyga något genom hertats portar; än med en syndig tanke, än med onda lustar och begärelser o. s. w. Ja man har icke allenast strid med selska djefwulen, utan också med de onda Andarna under himmelen och med hela mörketsens magt (Eph. 6: 12.) Ah! hwad en trogen själ har att strida mot. I denna strid är det som en trogen själ behöfwer styrka och denna styrkan får hon i den heliga Natwarden, der hon swalar och ser huru hjälplig Heran är. Den andra fienden är Werlden. Med werlden prestas onda menniskor. De söka på all möjlig wis att hindra den trogna själen i helgelsens lopp, ja de söka på allt wis att fälla själen; ty satan har onda menniskor till sina verktyg, till att presta själen med och få henne på fall, ja han will icke att någon skall bli salig, om han rådde detta rötande lejonet, denne helvetes

ges-nsiven, som ligger så många snaror i vägen för den trogna själen, att fånga henne med, än på ett vis, än på ett annat. Ja vi måste vara som får ibland ulfvar, våra närmaste äro ofta de värste. En frestas werlden till wrede, än till högmot o. s. w. Emot allt detta skall en trogen själ strida, så vida hon vill behålla segren och ej slupa på platsen. Och till denna strid får hon en Gudomlig styrka i den Heliga Natwarden. Den tredje Fienden är hennes eget kött och blod, hennes närmaste fiende, hennes eget förderwade hjerta, som också söker, att på allt vis hindra hennes salighet; som tycker så wäl om att få roa sig i synden och werlden, och vill så nödigt låta Guds ande slita hjertat loss från synden och werlden och undergifwa sig Guds wilja och gå i pröfning och undersökning med sig sjelf om sitt eget hjertas tillstånd. Si detta är den värste fienden, som gör wäld på oss sjelfwa; emot denna fienden behöfwe wi styrka och denna styrkan få wi äfwen wid en wärdig Natwardsgång, så att wi kunna säga: Si huru jag styrkt worden är emot mina andeliga fiender. En widare styrkes den troende själen, efter en wärdig Natwardsgång i fördrakt till werlden och längtan efter himmelen. När en trogen själ fått smaka det himmelska manna, så styrkes hon så, Att hon pass ej på Det eländ hon skall här i werlden utstå med möda. (Gamla Psalmboken No 41: 4.) Ja hon bjuder werlden farwål med allt sitt gods och sät, med all sin ära och höghet, med all sin gunst och magt. Nu heter det Du synda werld farwål, Till himlen far min själ, Dit gå och mina

sinnen, De sika der att wenna hwad ewigt städs månd'wara, Ibland Guds helgon klara (No 273: 1). Ja det som för har förbrjtit själen blir nu hinder, hwilka liksom wilja förwärfwa det himmelska goda i själen. Då säger själen: We mig, att jag en främling är ibland Mesoch, det är ibland onda menniskor och mänsko bland Redars hyddor, det är, wara bland sådana menniskor som hata friden, hata Gudsfruktan, som förakta Herran och nya Testamentets blod örent äta (M. 120: 5); ja när en själ är kommen till ett sådant förakt för werlden, en sådan längtan efter himmelen, som Apostelen Pauli ähbrare wore, då de wäl wore i lefamen, men hemma när Herranom, ja han war så glad att hans ähbrare med honom wore i en sådan längtan att skijas hådan och wara när Christo, så att deras sinnen och begär wore alltid ställda åt himmelen. Så bör en trogen själ göra som vill likna Apostelen Pauli ähbrare. Hennes sinne och tankar böra alltid wara ställda åt himmelen; liksom magneten drager nålen, så böra våre sinnen wara ställda åt himmelen. I detta förattet till werlden och längtan till himmelen blir en trogen själ styrkt i den Heliga Natwarden, så att hon på sin andags stunder kan säga: Si huru min längtan efter himmelen är styrkt worden.

Nära Sjal! du som i dag får wara en gäst wid Jesu dukade Natwards bord, träd inför Gud och Träskaren på denna stund och i djupaste ödmjukhet fall ned för honom och nedlägg all din nöd både den andeliga och lefandliga. Latta honom som har wäckt dig, som

har bört, som har upplöst dig, som har förlåtit dig alla dina synder, som har upptagit dig till sitt barn och arfwinge, som har återlöst dig, som har helgat dig och låt utlysa frisägelsens dom i himmelen af detta innehåll: Denna synderkan förlåter jag alla synder, bärer fram den yppersta klädningen och kläder denna art. På denna din första glädjedag, din troslofsdag, din högtidsdag, på denna din hjertans fröjdedag, på denna din bröllofsdag, då nådens lüs för första gången gick upp i din själ, på din första Nattwardsgångs-dag, så wida du war en wärdig gäst, då war det som Jesus tog sin boning för andra gången i din själ. Först i döpselen, sedan wid din första nattwardsgång, och nu will han åter hos dig gästa din sätlighet till bästa (Sw. Ps. B. 116: 4.) På denna din Nattwardsdag är det som du begär äminnelsen af Jesu dödd, till styrka för det andliga lifwet. Detta bordet dukade Jesus i sin swära pinos natt, den långa natten emellan Torsdagen och Fredagen; men särdeles Skärtorsdagen, då han icke glömdde de eländige syndare, utan mera tänkte på oss än på sitt swära tillstundande lidande. I den natten då han förredder wardt, för dina och mina och hela werldens synders skull, då dukade han detta bord för alla sina barn och wänner, på det de skulle hafwa något att styrka sig med genom denna werldens öken, men han inrättade det icke för säkre och obotsfärdiga; ty Han säger: Ät er mine kärre, och dricker mine wänner och warder druckne; men Han kallat inga andra wänner än sina barn, som Han har fått föda på

nytt. Således, pröfwa dig min wän. Om du är en ibland wännerna, så får du komma till detta bord så ofta du hungrar och törstar efter Jesus och Hans rättfärdighet som dig i detta Sakrament tillbudet warder. Ja din Jesus will att du skall komma till detta bord och göra det till Hans äminnelse; ty han will att de elände skola äta och måtte warda (Ps. 22: 27). Här framfattas himmelska rätter, som inga andra så än wärdiga Nattwardsgäster, som med innerlig längtan wärdigt anaamma Jesu lekamen och blod, sin tro till styrka och försäkra om syndernas nådiga förlåtelse för Christi skull. Åh! Gudsomliga rätter, som en själ kan få, både på ett synligt och osynligt sätt, då en själ under brödet får Jesu kropp icke half utan hel, så blodig, så särad som Han hängde på korset Långfredagen, och i winet Jesu blod, som rann både på korset, i Gethsemane, wid hufslängningen, wid törnkröningen, äfwen de första dropparna wid Hans omskärelse, allt det blodet, som Jesus har låtit utgjuta, får dem trogna själen under winet, till att rena sin öddliga själ ifrån all syndens smitta. Åh! stora ting. Äfwen kan en själ i tron, på osynligt wis hålla Nattward, och det gör hon, så ofta som hon i tron påminner sig Jesu lidande och dödd och hwad kärlet till henne Jesus har haft, som har welat frälssa en så usel syndare ifrån döden och djefwulens wäld; då faller hon ned och i djupaste ödmjukhet gör sin syndabelämnelse. Sag fattig syndig menniska, som 2c. 2c.

Sedan tackar hon sin Frälsare för denna

henne wederfarne nåd, i efterföljande ord: Nu jag tackar dig af hjertat, Jesu fdr din upgåna nåd, Fdr din sår och stora smårta, Fdr din svåra littra död,

Fdr din ångst den mycket svåra, Den du led fdr synder våra, Pris och åra ware dig, Herre Jesu innerlig. Amen.

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]